

6. gr.

1. Þegar sérstaklega stendur á, má hlutaðeigandi yfirvald leyfa, að maður sé ráðinn til einnar ferðar, enda þótt ákvæðum fyrirfarandi greina sé ekki fullnægt.

2. Þegar svo stendur á, skulu ráðningarkjör vera hin sömu og gilda mundu um farmenn í sama flokki, sem hafa læknisvottorð.

3. Ráðning samkvæmt þessari grein skal síðar meir ekki lätin gilda sem fyrri ráðning, samkvæmt ákvæðum 3. greinar.

7. gr.

Hlutaðeigandi yfirvald má ákveða, að í stað læknisvottorðs komi yfirlýsing í þar til ætluðu formi, um að hið tilskilda vottorð hafi verið gefið.

8. gr.

Gera skal ráðstafanir til þess, að maður, sem neitað hefur verið um vottorð að aflokinni rannsókn, geti sótt um rannsókn hjá yfirlækni eða yfirlæknum, er óháðir séu öllum útgerðarmönnum eða samtökum útgerðarmanna eða farmanna.

9. gr.

Öll skyldustörf hlutaðeigandi yfirvalds eða hluta þeirra samkvæmt samþykkt þessari má, að höfðu samráði við samtök útgerðarmanna og farmanna, fela stofnun eða yfirvaldi, sem hefur á hendi svipuð störf varðandi farmenn almennt.

10. gr.

(Samhljóða 14. gr. í samþykkt nr. 68.)

11. gr.

1. (Samhljóða 1. málsg. 15. gr. í samþykkt nr. 68.)

2. Hún skal öðlast gildi sex mánuðum eftir að sjö þeirra ríkja, sem hér eru talin, hafa látið skrásetja fullgildingar sínar: Argentína, Ástralía, Belgía, Bandaríki Ameríku, Brazílía, Chile, Danmörk, Finnland, Frakkland, Grikkland, Holland, Indland, Írland, Ítalía, Jugoslavía, Kanada, Kína, Noregur, Pólland, Portugal, Sameinaða konungsríki Stóra Bretlands og Norður-Írlands, Svíþjóð og Tyrkland, og skulu í hópi þeirra vera a. m. k. fjögur ríki, sem eigi hvert um sig að minnsta kosti milljón smálesta skipastól. Er þetta ákvæði sett hér til þess að auðvelda og flýta fyrir fullgildingu aðildarríkjanna á samþykkt þessari.

3. (Samhljóða 3. mgr. 15. gr. í samþykkt nr. 68.)

12.—17. gr.

(Samhljóða 16.—21. gr. í samþykkt nr. 68.)

IX. Samþykkt (nr. 74) um hæfnisvottorð fullgildra háseta.

1. gr.

Engan má ráða sem fullgildan háseta á neitt skip, nema hann sé að landslögum eða reglugerðum dæmdur hæfur til að inna af hendi öll störf, sem krefjast má af skipverjum, sem starfa ofan þilja, öðrum en yfirmönnum, bátsmönnum eða sérstökum starfsmönnum, nema hann hafi hæfnisskírteini sem fullgildur háseti, útgefið í samræmi við eftirfarandi greinar.

2. gr.

1. Hlutaðeigandi yfirvald skal láta halda próf og láta gefa út hæfnisvottorð.

2. Engum má veita hæfnisvottorð nema:

a. hann hafi náð lágmarksaldri þeim, er hlutaðeigandi yfirvald ákveður;

- b. hann hafi unnið til sjós á þilfari um lágmarkstíma þaun, sem hlutaðeigandi yfirvald ákveður; og
- c. hann hafi lokið kunnáttuprófi, sem hlutaðeigandi yfirvald fyrirskipar.
3. Hinn ákveðni lágmarksaldur skal eigi vera lægri en átján ár.
4. Hinn ákveðni lágmarksstarfstími til sjós skal eigi vera lægri en þrjátíu og sex mánuðir. Þó má hlutaðeigandi yfirvald:
- a. leyfa mönnum, sem ekki hafa starfað skemur en tuttugu og fjóra mánuði til sjós og lokið með góðum árangri námskeiði í viðurkenndum vinnuskóla, að telja slíkt nám eða hluta þess með sjómenskustörfum; og
- b. leyfa mönnum, sem þjálfun hafa hlotið á viðurkenndum skólafahafskipum í átján mánuði, að fá hæfnisskirteini fullgildra háseta, hafi þeir lokið slíku námi með góðum vitnisburði.
5. Í hinu fyrirskipaða prófi skal afla raunbæfrar þekkingar á kunnáttu um-sækjanda í sjómennsku og hæfni hans til að leysa tilhlýðilega af hendi öll störf, sem krefjast má af fullgildum háseta, þ. á m. að stjórna björgunarbáti. Skal próf-inu svo háttáð, að sá, sem það stenzl, geti fengið sérstakt skirteini björgunarbáts-manns, svo sem ráð er fyrir gert í 22. grein alþjóðasamþykktar um lífsöryggi á sjó, 1929, eða í tilsvareandi ákvæði síðari samþykktar um breytingar á þeirri samþykkt eða koma í hennar stað á hverjum tíma og gilda fyrir það land, sem hlut á að máli.

3. gr.

Veita má hæfnisskirteini öllum þeim, sem gegna öllum skyldum fullgilds háseta eða bátsmanns, þegar samþykkt þessi gengur í gildi, fyrir viðkomandi land-svæði, eða hafa gegnt þeim skyldum.

4. gr.

Hlutaðeigandi yfirvald getur gert ráðstafanir til, að viðurkennd verði hæfnis-skirteini útgefin í öðrum löndum.

5.--12. gr.

(Samhljóða 14.--21. gr. í samþykkt nr. 68.)

X. Álitsgerð (nr. 77) um fyrirkomulag starfsþjálfunar sjómanna.

Þingið mælir með því, að sérhver siglingaþjóð, sem er aðili að Alþjóðavinnu-málastofnuninni, taki til athugunar þau meginatriði og reglur, sem hér fara á eftir, í sambandi við fyrirkomulag sjómenskubjálfunar, og gefi Alþjóðavinnu-málastofnunni, að beiðni stjórnarnefndar, skýrslur um þær ráðstafanir, sem í þessu skyni eru gerðar.

1. Enda þótt svo sé til ætlaðt, að störf hinna ýmsu opinberu og einkastofn-ana hvers lands, sem annast starfsþjálfun undir sjómennsku, hafi athafna- og fram-taksfrelsi og geti lagað sig eftir breytilegum þörfum siglingamálanna og innanlands-aðstæðum, þá er æskilegt, að störf þeirra verði samræmd og að þau geti þróast innan allsherjarkerfis, sem örvað geti menn til farmennsku og hvatt þá til að gera hana að ævistarfi.

2. Í slíku kerfi skyldi taka tillit til:

- a. atvinnuhagsmuna sjómanna og menningar- og siðgæðisþarfa þeirra;
- b. eftirspurnar útgerðarinnar eftir vinnuafli, einkum með tilliti til breyttrar tækni og vinnuskiptingar, svo og þeirra aðstæðna, er vænta má, að skapist á vinnu-markaðnum;
- c. hagsmuna- og félagsmála þjóðarheildarinnar.

3. Gera skyldi ráðstafanir hvarvetna innan þjóðfélagsins til að samræma og glæða störf þjálfunarstofnana, með kerfisbundinni samvinnu yfirvalda ríkis og bæjar- eða sveitarfélaga, sem með þau mál fara, er greind eru í fyrri málsgrein,

og með samvinnu við þau samtök útgerðarmanna og farmanna, sem hlut eiga að máli.

4. (1) Þar sem til þjálfunarkerfis heyrir þjálfun ungra manna í stofnun í landi og/eða á skólaskipum, áður en þeir fara til sjós, skyldi slík þjálfun jafnt standa þeim til boða, sem ætla að verða fullgildir hásetar, og þeim, sem ætla að verða yfirmenn.

(2) Aldursmark og önnur inntökuskilyrði, svo og námsefni í stofnunum til þjálfunar undir sjómennsku, ættu að vera í samræmi við lok skólaaldurs og náms-
efni í skólum landsins.

(3) Með námsefni slíkra stofnana ætti einnig, að svo miklu leyti sem fært bykir, að vera námsgreinar, sem almennt menntunargildi hafa, og ríka áherzlu skyldi leggja á heilbrigði og líkamsrækt nemenda.

5. (1) Gera ætti ráðstafanir til námskeiða fyrir menn, sem bæta vilja og rifja upp kunnáttu sína og þekkingu, læra vilja sérstök verk eða vilja húa sig undir herra próf eða stöðu.

(2) Með slíkum námskeiðum ættu að vera bréfanámskeið, sérstaklega við hæfi þeirra, sem þegar eru farnir að starfa til sjós.

6. (1) Kerfisbundnar ráðstafanir ætti að gera til að tryggja það, að svo miklu leyti sem unnt er, að enginn sé vegna efnaskorts síns eða foreldra sinna útilok-
aður frá að taka upp sjómennsku eða að vinna sig upp í þá æðstu stöðu í því fagi, er hann hefur hæfileika til.

(2) Örva skyldi í þessu skyni veitingu styrkja og námsfjár, lækkun náms-
gjalda, veitingu námsleyfa með launum, aukið hagræði til að fá að láni eða kaupa bækur og tæki, svo og bréfanámskeið.

7. (1) Ráðstafanir skyldi og gera til að láta foreldrum, skólum, stofnunum til leiðbeininga um atvinnuval, vinnumiðlunarskrifstofum og öðrum aðilum, er hlut eiga að máli, svo og farmönnum, í té upplýsingar um það, með hvaða skil-
málum hægt er að hljóta sjómenskubjálfun, hvaða möguleikar séu fyrir hendi og hverra hlunninda megi af þeim vænta, þ. á m. um útlit fyrir atvinnu, eftir því sem tímar líða.

(2) Einkum skyldi gefa út opinberar skrár um einkastofnanir, sem taldar eru fullnægja kröfum um góðan útbúnað, kennslu, þjálfun og stjórnsemi, svo og keppslugjöld þeirra.

8. Stuðla skyldi að auknum tækifærum til að halda áfram starfs- og almennu námi til sjós með:

- a. skipsbókasöfnum og kvikmyndum, er bæði séu menntandi og skemmtilegar;
- b. bréfanámskeiðum;
- c. sérstökum dagskrárliðum í útvarpi.

XI. Samþykkt (nr. 75) um vistarverur skipverja um borð í skipum.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

1. Samþykkt þessi nær til allra vélknúinna hafskipa, hvort sem þau eru í eigu hins opinbera eða einstaklinga, sem annast flutning á farimi eða farþegum í atvinnu-
skyni og skráð eru í löndum þeim, er samþykkt þessi nær til.

2. Í landslögum eða reglugerðum skal ákveðið, hvaða skip skuli teljast hafskip að því er samþykkt þessa snertir.

3. Samþykkt þessi nær ekki til:

- a. skipa undir 500 lestum;
- b. skipa, sem aðallega eru seglknúin en hafa hjálparvélar;